

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 9

מיום ראשון, י"ב באב תשס"ט, 2.8.2009

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 9 משיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, י"ב באב תשס"ט, 2.8.2009, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גב' שירה אבין	- סגנית ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

חסרים:

גב' שירלי ברנדס	- חברת מועצה
מר משה אורי לוין	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
גב' פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר מר אבי גרובר קבלת קהל מחלקת ארנונה.
2. אישור והרכב ועדת ביקורת – יוצג על ידי ראש העירייה.
3. דיון בנושא הקמת גינות כלבים – יוצג על ידי חבר מועצת העיר שרגא קירשנר.
4. אישור העסקה של ציון ברדה ממונה על האכיפה בשיעור 45% משכר בכירים על פי אישור משרד הפנים.
5. החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין יוסבר על ידי היועץ המשפטי (בהמשך לדיון ממליאה קודמת).
6. שונות.

3. דיון בנושא הקמת גינות כלבים – יוצג על ידי חבר מועצת העיר שרגא קירשנר.

מר יצחק רוכברגר: חברים, ערב טוב, אני מתכבד לפתוח את ישיבת מליאת המועצה שמספרה 9, ישיבת המועצה שמן המניין. ברשותכם, רק כדי להוריד את המסך, נעבור לסעיף הראשון, שהוא דיון בנושא הקמת גינות כלבים, שיוצג ע"י חבר המועצה שרגא קירשנר, ואחר כך נענה על השאילתא של אבי. כמה מילים לפני ששרגא יאמר. הסיפור של גינות הכלבים ופתרון לפחות לבעלי כלבים ברמת השרון עלה גם לפני הבחירות ועלה גם לאחר הבחירות, ואמרנו שאנחנו נבחן את האפשרות למצוא מקומות בתוך העיר, מתוך מטרה לתת לבעלי כלבים את האפשרות שהכלבים יכולים לעשות גם את צרכיהם וגם להסתובב קצת בתוך שטח מגודר, מסודר, מואר. המטלה הזאת הוטלה ע"י שרגא ושרגא הרים את הכפפה ועשה בדיקה של מקומות בתוך העיר, ומצאנו מקומות, ושרגא יציג את ההתחבטויות, יציג את התפיסה. התחלנו כבר בלעבוד על הגינות, אלא שקרה משהו כזה: במקום שעשינו את הגינות פתאום קמו, לא בכל מקום, אבל כמעט בכל המקומות קמו קבוצות של תושבים או תושבים בודדים והתחילו לצעוק חמס וגוועלד למה הגינה ליד הבית שלהם. עכשיו צריך לקבל פה החלטה. עם כל הכבוד, התחלנו בביצוע מתוך מטרה גם שזה יהיה נקי, מסודר ואסתטי, וגם מצד שני שיהיה גיבוי של המועצה לעניין הזה. אתם ביקשתם, אני זוכר שאבי גרובר בזמנו העלה שאילתא למה לא עושים ולמה לא מטפלים. הנה, אנחנו כן מטפלים וכן עושים. אז שרגא, בבקשה, תציג את התפיסה, את העמדה, כל מה שצריך.

מר שרגא קירשנר: מכיוון שתמונה שווה אלף מילים. לא תמיד, דרך אגב, אבל אני חושב שבמקרה הזה. מה שאני רוצה לחשוף בפניכם זה איזושהו

תהליך של בסיס נתונים שעל סמך זה בנינו איזושהו ידע והחלטה איך להתחיל עם הגינות. ברור היה לנו מראש שזה יהיה פיילוט. דרך אגב, חשבנו שיהיו התנגדויות, אבל אני מקווה שהמצגת תסביר לכם את הלוגיקה שעומדת מאחורי המעשה הזה. לדעתי הוא בלתי נמנע, לכן אני אסכם אחרי המצגת ונראה.

למעשה, הנושא הזה של גינות כלבים, אפשר לסווג אותו לשניים – יש גינת כלבים ופארק כלבים. בעיקרון גינת כלבים נועדה לתת לכלבים לשחרר אנרגיה ולבעלי הכלבים איזושהי נקודת מפגש של סוג מסוים של קהילה של מגדלי כלבים. כדי להראות לכם שהבעיה הזו היא לא רק בעיה שלנו, יש לכם קריקטורה מהניו-יורק טיימס שמתבדחת על הנושא הזה, שכל מקום בעיר נתפס ע"י בעלי הכלבים כגינת כלבים וע"י האחרים כמטרד. אז זה סוג מסוים של בעיה שצריך לתת לה פתרון.

הבעיה הזו היא בעיה של איך אנחנו בונים בכלל סביבה אורבנית, או איך אנחנו מתייחסים לאקולוגיה האורבנית. כמובן שאנחנו מגדלים לא רק חיות משק, אנחנו גם מגדלים חיות בית, וחלק מהסיפור זה איך אנחנו מטפלים בדופן הרחוב. הדיון האקולוגי בדרך כלל מתמצה בזה שהדופן הירוקה על שפת המדרכה, במקום שביל האופניים המקובל במדינת ישראל, היא דופן מאוד יעילה, כי היא גם הופכת את ה-CO שהמכוניות פולטות ל-CO2 והיא גם יוצרת איזושהו מחסום טבעי שילדים אל רצים לכביש, וגם מקום לבעלי החיים לעשות את הצרכים, כאשר זה חלק ממחזוריות הטבע, זה נהפך לקומפוסט וכן הלאה. כמובן שבכל התנאים האלה, בעלי הכלבים מחויבים לאסוף ולנקות אחרי הכלבים. אנחנו נקטנו בתפיסה שהיא די מקובלת בארצות הברית, של גינת כלבים בתוך גינה קיימת, או בתוך פארק. גינת כלבים היא קצת שונה באופייה, כמובן שהיא צריכה להיות מגודרת, היא

צריכה להכיל את כל אמצעי הביטחון, בדרך כלל יש איזה לוח מודעות, זה הריהוט המקובל לגינת כלבים, יש לוח מודעות של הקהילה הזו של בעלי הכלבים שמוסרים הודעות אחד לשני, יש ברזייה בגבהים משתנים – ילדים, כלבים ואנשים מבוגרים, יש שבילים שהם שבילים שמיוחדים עם תשתית שגינת הכלבים מצויה בה, זה סוג מסוים של גרניט שסופגת את הריחות, יש ספסלים, וכמובן השקיות המפורסמות ופח הורקה, שזה באחריות בעלי הכלבים לנקות. אז אנחנו מדברים על גינה בתוך פארק יותר גדול. ברמת השרון, אחרי שאיתרנו כ-9 או 10 אתרים, נבחרו האתרים האלה, שהם אתרים שהם בתוך חורשות, מתוך כוונה ליצור מינימום הפרעה לתושבים. כאן זה סוג מסוים של משהו שאני אתן את זה אחר כך למתכננים שיעבדו מטעם העירייה. יש פה את כל התקנים שאספו, זה גובה הגדר, השטח שצריך להיות 20 על 20. יש איזה תלונה, אגב, בעיתון-

מר יצחק רוכברגר: מינימום 20 על 20.

מר שרגא קירשנר: כן, זה השטח הסטנדרטי לגינת כלבים בתוך מתחם עירוני. יש איזה תלונה של חנה יסעור שאומרת שזה 8 על 20, אז צריך לבדוק אם אכן זה כך. אם אכן זה כך אז צריך לשנות את המתאר. בדרך כלל דברים כאלה נעשים, אם עושים אותם מסודר, הם נעשים במסגרת איזושהי תוכנית יותר כוללנית, שאני מקווה שנגיע אליה, שתכלול גם את הטיפול במדרכות וגם את הגינות בסופו של דבר, לפי תקנים, עם מתכנן.

זו הסכמה העקרונית איך שגינה כזו נראית. צריכה להיות בה איזושהי תעלת מילוט, אם כלב נהיה אליים צריך להרחיק אותו לתוך תעלת המילוט הזו, כי אי אפשר להוציא אותו החוצה. בהנחה שזה בתוך גינה ציבורית, אז אם יש ילדים אי אפשר להוציא כלב שנהיה אליים. כמובן הספסלים, השטח המוצל

שבו יש בדרך כלל ברזייה, ושער כפול לביטחון ששום כלב לא יברח ושהבעלים יהיה אחראי.

מטבע הדברים, דבר שלא חשבנו עליו, אבל זה דבר שהרשות צריכה לעשות, וכאן צריכים את היועץ המשפטי – אנחנו צריכים להוציא תקנות שמטילות את האחריות והטיפול על בעל הכלב, להוציא איזשהם דפוסי התנהגות. יש פה איזה תרגום שאני עשיתי מאיזושהי גינה אמריקאית. אני חושב שאנחנו צריכים לשקול להוציא את סדרת התקנות הזאת, מכיוון שהתחלנו כבר במעשה, אז צריך לחייב את כל הנושא הזה של הטלת אחריות על בעל הכלב, המתחם צריך להיות מסומן, הם צריכים להיות קשורים ברצועה ואם נדרש במחסום עד הגינה, הבעלים מחויבים בניקוי ההפרשות, הכלבים מחויבים בנשיאת סימון שמעיד על השגחה וטרינרית, אסור להחזיק כלבים תוקפניים, צריכים להרחיק אותם, כמובן בשני שלבים – קודם לתעלת מילוט ואחר כך החוצה. על כל שני כלבים צריך להיות לפחות מטפל או בעלים אחד, ילדים מתחת לגיל 14 מחויבים בליווי מבוגר, אי אפשר לשלוח אותם לבד עם כלב כזה, אסור להכניס כלבות מיוחמות, אין לאכול, לשתות ולהכניס מתקני זכוכית לתוך הדבר הזה, והעירייה רשאית לסגור את זה מדי פעם לאחזקה. אני חושב שזו איזושהי תמצית תקנות שאנחנו צריכים לקחת על עצמנו אם אנחנו מחליטים לעשות גינות כלבים. בקיצור, כאן נגמר השואו, אפשר להוריד את המסך ותודה רבה.

מר מאיר דורון: אני רוצה להתייחס. אני לא מכיר את גן הגפן 4,

400 מטר זה מוגזם. 120 עד 200 מטר זה המקסימום וזה מספיק, זה 10 על 12 , 10 על 15 מטר שהכלב יכול להשתחרר מהרצועה ולהיות שם. 400 מטר אני לא חושב שיש לנו, הרי זה בתוך פארק. בדרך כלל אתה עושה את גינת הכלבים מפני שנגיד אבא שהולך עם ילדים, שגם לילדים יש מקום לשחק והם משחקים על יד. אין לנו הרבה גנים שיכולים לקבל 400 מטר.

מר יצחק רוכברגר: אתה יודע איפה מדובר? מדובר מאחורי הבית של דנקנר, בגפן לכיוון גפן 10, 9, לצד השני, כשאתה נכנס מהתאנה, לוקח ימינה, יש שם גן ילדים שלנו, למעלה. שרגא, גם אם יש שם שטח כל כך גדול, צריך לבדוק שם אולי לצמצם אותו.

מר מאיר דורון: אם זה מה שאתה אומר, אז זה לא יכול להיות מספר זוגי. זה חייב להיות מספר לא זוגי.

מר שרגא קירשנר: את הכתובות אני לא יודע, אני הורדתי את זה מהטופס שנשלח לי.

מר מאיר דורון: הוא אמר כעת איפה זה, זה מאחורי גן הילדים.

מר שרגא קירשנר: זה מאחורי גן הילדים בחורשה המוזנחת שיש שם.

מר מאיר דורון: זה נכון, אבל זה נמצא בין רח' הגפן לבין רח' שבטי ישראל, ואי לכך זה חייב להיות המספרים הלא זוגיים.

מר יצחק רוכברגר: הרצל אומר שלא כל השטח הוא גן.

מר מאיר דורון: אני לא מתווכח.

מר הרצל נחום: לא, אני מסכים איתך ש-400 מטר זה-

מר שרגא קירשנר: אל תסכימו, אנשים עשו על זה Study, לא אני אפילו. זה הסטנדרט.

מר מאיר דורון: שרגא, קודם כל, כל הכבוד שעשית את העבודה.

מר שרגא קירשנר: זה לא אני. אני חושב שמותר לנסוע 150. מותר לנסוע 150? לא. יש סטנדרטים. והסטנדרט אומר 20 על 20 זה גינת כלבים. אין לך? אל תעשה.

מר מאיר דורון: א', אני כמעט בטוח שזה לא נכון, 20 על 20 זה שטח ענק.

שרגא רירשנר: אז גם 2.80 על 3 זה לא חדר שינה, מספיק חצי מזה. מה, בחיך.

מר מאיר דורון: זה דבר אחד. הדבר השני זה בניקוי. הדבר הזה שאם נעשה את ה-4-5, גנים לא יכולים להגיד לבנאדם: 'תאסוף כאשר הכלב שלך יוצא' והוא יתחיל לאסוף. החכמה היא, הכלב משתחרר בפנים וסוגרים את השער, אנשים אל מסתובבים בפנים, מפני שיכול להיות שם גם כלב נשכני וזכר ונקבה וכל הדברים. לכן אף אחד לא ילך לאסוף את הגללים מתוך זה, זה העירייה צריכה לאסוף את הגללים, את הצואה. מתקן מים, כמובן, כל הדברים האחרים. אבל זה צריך להיות. אני יודע שיהיו מספיק בעיות עוד, למשל בגן ברלב, זו הגינה הזאת באמצע, רצינו לסדר משהו לכלבים – איזה התנפלות, רק דיברנו על הרעיון אז קפצו עלינו כמעט והרגו אותנו.

מר טל עזגד: יש לי שאלה. האם 5 הנקודות האלה כבר סגורות?

מר יצחק רוכברגר: כמה יש, 5 או 7?

מר שרגא קירשנר: לפי מה שנשלח, 5.

מר טל עזגד: אני אגיד לכם למה. אני קורא פה את המיקומים. רוב המיקומים פה לגינות כלבים זה אנשים שגרים בבתים פרטיים. בעיית הבעיות זה כל הצ'יוואות הקטנות שגרות ברובע הדר וברבי קומות, שאותם צריך להוריד למטה ולנסוע איתם לרח' הגפן לעשות פיפי.

מר יצחק רוכברגר: תביאו פתרונות.

מר טל עזגד: אני שואל האם זה נבדק. יכול להיות שאין פתרונות.

מר הרצל נחום: עמל זה של בתים פרטיים?

מר יצחק רוכברגר: רח' העבודה. הלאה, חבר'ה.

מר גיא קלנר: הנושא הוא פחות הטיפול בכל מתחם ומתחם, אלא

כמו שאיציק אמר בהתחלה, הסוגיה עצמה. יש פה עניין שהוא במחלוקת, אין מה לעשות, אי אפשר להימלט מזה. יש פה התנגשות בין אינטרס ציבורי של רמת השרון לבין אינטרס פרטי של אלה שגרים בקרבת הגינות. זה לא משנה אם זה בחלק המערבי או ברובע הדר. לכן מועצת העיר צריכה לקבל פה החלטה וללכת איתה עד הסוף, להגיד: האינטרס הציבורי של רמת השרון הוא לתת פתרון לסוגיה הזו, לעמוד מאחורי ההחלטה הזו ולבצע.

לגבי הסוגיה של רובע הדר, יש פה סוגיה טיפה יותר מורכבת. צריך למצוא מתחם או שניים שהם מינימום המטרד האפשרי לגבי השכונה אבל מקסימום שירות, לקבל את ההחלטה לפי המיקומים האידיאלים וללכת עם זה. לא נצא מזה אחרת.

מר שרגא קירשנר: אני מסכים. אבל תנו לי רגע להתייחס. אנחנו לא

יכולים לעשות סיווג לפי בתים פרטיים ובתים על קומות, מכיוון שהסיווג הוא לפי רבעים. אנחנו חיים לפי רבעים. דבר שני, אם אנחנו רוצים להתחשב בשכנים, אנחנו צריכים לאתר שטחים בתוך המתחם שכבר גרים בו אנשים, וזה מה שהלכנו ועשינו. גינת הגפן, שהזכיר לפני רגע מאיר, יש שם איזשהו מתחם של חורשה. אולי טעיתי במספר כי לקחתי את זה מהדף, אבל יש שם חורשה מוזנחת, יש שם שטח בקלות של 20 על 20, שלא נעשה בו שום דבר, ויש לו תקציב, אפילו יש לו תקציב פיתוח. השאלה היא איך לפתח אותו. האוכלוסייה שם כיום היא מבוגרת וצריך לעשות עם השטח הזה משהו. זה יכול ללכת לכאן או לכאן. יש שם בעלי כלבים, הם מסתובבים, תלכו על המדרכות, תראו את זה. יש שם בעלי כלבים, זה אומר שהם מסתובבים שם.

לא פתרנו את הבעיה של מדרכות, כמו שציננתי, אבל את הבעיה של גינת כלבים בגודל סטנדרטי, לפי אנשים מלומדים שעשו את העבודה הזו. אני לא אדריכל נוף, אני אדריכל, אבל מישהו השקיע בדברים האלה הרבה אנרגיה, יש קהילות שלמות שמתעסקות בזה. אספתי לכם ידע מוכן מראש, חבל להתווכח אפילו. אם יגידו לי היום 'תגדיר אתה גינה לכלבים', אני אשען על הידע של אנשים שמדדו. אני לא אגיד ש-5 על 5, 15 על 5, 20 על 80. אני לא אגיד שזה מספיק. זה דבר אחד שאנחנו צריכים לקחת בחשבון.

דבר שני, כמו שאמרתי, זו לא בעיה מקומית שלנו, ואם נכניס את הראש לחול לפי אינטרסים של שכנים בודדים, אז הבעיה הזו תתעורר. אני רוצה להגיד לכם שהיה מקרה, שאנחנו יצאנו לפיילוט היה אחרי שהיה מקרה שכבר היו תלונות במשטרה, ריבים בין שכנים, איומים. דברים שלא צריכים להגיע. בגלל שיש לנו שטחים מפותחים מאוד יפים של גנים ציבוריים, ומה לעשות, אנשים רוצים לצאת עם הכלבים למקום הזה ואין להם מקום לצאת, אז הם כבר מקטרים גם היום שהם נוסעים להרצליה, כי בהרצליה יש מתקנים, הוקמה קבוצת עבודה. אז בסדר, אולי כשנעשה את הפארק אנחנו נמצא גם פתרון של פארק לכלבים. נכון להיום אנחנו מטפלים בדבר הראשוני שצריך לעשות, לדעתי צריך לעשות גינות כלבים, להיכנס לאיזושהי תוכנית אב שמדברת על איך אנחנו מטפלים במדרכות ואיך אנחנו באמת פותרים את הבעיה של כל רובע.

מר אבי גרובר: אני בעד גינות כלבים ואני לא חושב שזה קשור לפארק, כי גינת כלבים צריכה להיות קרוב לאיפה שאנשים גרים והפארק לדעתי לא יהיה מידי בסביבה שתושבים גרים. כלבים יש ברמת השרון. הרבה תושבי רמת השרון מחזיקים חיות מחמד, היום הם יוצאים איתן החוצה והצרכים נעשים איפה שהם נעשים. זאת אומרת, זה שעושים גינת כלבים לא פתאום מייצר איזושהו צורך שלא היה, אלא אנחנו מוצאים פתרון לבעיה

קיימת. ככל שיש פחות גינות כלבים, הגינות שאנחנו כן נכשיר יצטרכו להיות יותר גדולות. זאת אומרת, אם היה דיבור של 7 או 8 גינות כלבים, אולי אפשר לעשות אותן קצת יותר קטנות. אז אם הולכים על 5, מן הסתם הן צריכות להיות יותר גדולות. קודם כל, אזור של גינת כלבים, בעלי הכלבים מן הסתם נכנסים פנימה לתוך גינת הכלבים, זה מקום שבו הכלבים רצים ומשתוללים, יש שם לא מעט כלבים, כלבים אוהבים לרוץ על המרחב. אתה אומר 10 על 12, אתה זורק מספרים, אבל לדעתי הגינות כן צריכות להיות גדולות, חייבים להיות שם מתקנים. אני חושב שהדבר הכי קריטי פה, כשהולכים להליך כזה, זה שצריך לפני ששמים את השלט, צריך להכין איזשהו משהו מסודר, לפנות איתו אל התושבים, לבוא להסביר להם שהעירייה מבינה שגינת כלבים מן הסתם אומרת רעש, אבל גם הרבה מאוד לכלוך.

מר גיא קלנר: למה רעש?

מר אבי גרובר: יש רעש. ההורים שלי גרים מעל הגינה ברבנו תם, זו לא גינת כלבים, אבל הרבה מאוד מבעלי הכלבים ברובע הדר באים לשבת בגינה. באים הרבה בעלי כלבים שיושבים וקודם כל הם מדברים, אנשים אוהבים לדבר, הכלבים רצים, הכלבים לפעמים נובחים. אני חושב שזה יותר מטריד אנשים מבחינת הכלוך וריחות ודברים כאלה. צריך לדעת שהמשמעות של גינת כלבים זה שאולי צוות של העירייה עובר שם פעם-פעמיים ביום, התחייבות שינקו את האזור, כל מיני כאלה דברים. אם באים עם איזושהי חבילה מוכנה לתושבים מסביב, אתה מוריד את ההתנגדות ומתחילים להבין שאין מה לעשות. זאת אומרת, צרכים מתנגשים בתוך עיר.

מר יצחק רוכברגר: אני לא בטוח.

מר אבי גרובר: צרכים מתנגשים בתוך עיר, אחד צריך לפעמים לוותר לשני בשביל משהו, העירייה צריכה לבוא לעשות את ההשלמות כדי שאלה שנפגעים ייפגעו מינימום.

מר יצחק רוכברגר: קודם כל, תצא מפה שמציינת, ו-5 הגנים הראשונים, זה טסט-קייס, כי אם נמצא עוד מקומות-

מר אבי גרובר: אז בוא נעשה אותו טוב.

מר יצחק רוכברגר: בסדר, אז אני אומר. העירייה חייבת לנקות שם ולעבור שם ולהסתכל שם, וזה בדיוק הכיוון. נצא עם הודעה מסודרת שאנחנו מגבים את הפעילות ואנחנו נצא עם הודעה לכל מקום.

מר אבי גרובר: פלייר לתושבים בסביבה.

מר גיא קלנר: כמה שניתן לעשות את זה סימולטנית, כדי שהעומס יתפזר.

מר יצחק רוכברגר: כן, נכון.

מר שרגא קירשנר: אני רק רוצה עוד להוסיף דבר אחד. במהלך הסיור ג'קי הראה לי את הגינות ואת רמת התחזוקה, ומנקים. זאת אומרת, נכון להיום כלבים עושים מה שהם עושים בגינות ציבוריות.

מר עידן למדן: קודם כל, אני מברך על העבודה. השאלה היא האם, צחק קודם אורן ודיבר על הגינות של ה-5 על 5, ואנחנו מדברים פה על שילוב. אנחנו מדברים פה מצד אחד על אנשים שהולכים עם הכלבים שמחרבנים ברחוב, מצד שני מקום לכלבים. השאלה אם בכלל נשקלה איזושהי אופציה שבכל גינה מעל גודל מסוים נעשה איזושהו מתחם קטן לכלבים. בקטע שכל אחד שיוצא מתחת לבית מרגיל את הכלב שלו למתחם של ה-5 על 5.

מר שרגא קירשנר: אין לזה סוף. מה תעשה עם אלה שקושרים ליד הסופר?

מר עידן למדן: צריך למצוא בהקדם, למרות שחורשת עמל יכולה לשרת, אבל זה לא מספיק. צריך למצוא עוד מתחם בהקדם האפשרי.

מר יצחק רוכברגר: תביאו רעיונות. חברים, אני מבקש כאמירה, אחרי שדנו בעניין, אני מבקש פשוט לאשר ברמה העקרונית את העניין הזה, כמובן בכפוף לאמירה של העירייה לניקיון ולטיפול והכל. מי בעד הרעיון המרכזי?

מר מאיר דורון: פה אחד.

מר יצחק רוכברגר: כולנו פה אחד. תודה רבה.

<p><u>החלטה מספר 90:</u> הוחלט לאשר פה אחד אישור עקרוני להקמת גינות כלבים.</p>

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה להודות לך, שרגא. בסך הכל אני חושב שהתמדת בעניין ממש בנחישות והובלת את העניין.

מר מאיר דורון: סליחה, רק המידות, אני רוצה לבדוק מה שהעלית. מאיפה לקחת את המידות?

מר שרגא קירשנר: סטנדרט בגינת כלבים.

מר מאיר דורון: בארץ יש גם סטנדרט, אני חושב.

מר שרגא קירשנר: בארץ אין סטנדרטים, לא עושים מחקרים.

מר יצחק רוכברגר: חבר'ה, נגמר. שאילתות.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר מר אבי גרובר קבלת קהל מחלקת ארנונה.

מר יצחק רוכברגר: יש שאילתא, חוב מפעם קודמת של אבי גרובר בנושא קבלת קהל, מחלקת ארנונה. השאילתא נמצאת, מצורפת לכולם. אני רוצה לענות עליה, ברשותכם. בקבלת הקהל במחלקת הגבייה יש 5 פקידים והם נותנים שירות גם בנושא מים וגם בנושא ארנונה. שני פקידים למים בלבד, שני פקידים לארנונה ופקידה אחת לשילוט פלוס ארנונה. השנה, עקב הפרדת המים, בגלל שהקמנו את התאגיד ועשינו את ההפרדה, היה קצת סרבול וגם קצת בלבול מסוים בטיפול, אבל זה אמור ועשוי להיגמר כשהתאגיד יבצע את הטיפול המלא שלו בנושא המים. כרגע זה מין שלב ביניים כזה, שזה אמור להיגמר. במקרה כזה יתפנו שתי משרות, שתי פקידות לנושא ארנונה, יחזור חזרה לנושא ארנונה. אין לנו סטטיסטיקה לגבי מספר הפונים למחלקת הגבייה, כי הדבר הזה נובע מתוך מין פיקים כאלה, שפתאום יש עומס כזה, עומס אחר. אבל בעיקרון גם בהמתנה רגילה, הזמן של ההמתנה מקסימום עשוי להתארך, במצב של לחץ, ל-10 דקות, וזה בדרך כלל קורה בימים שסמוכים למועדי התשלום. למשל עכשיו, בימים האלה, יש מועדי תשלום ויש טיפה לחץ. שוב, ברגע שהתאגיד יטפל בכל העניין, אני מניח שזה יצטמצם ביותר. כן, גם אם יש מצב שאיזה פקידה לא נמצאת, חולה, חופש, אני לא יודע מה, אז זמן התגובה טיפה עשוי או עלול להתארך. במקרה כזה אנחנו פותרים את העניין ע"י זה שפקיד אחר נכנס לנישה הזו כדי לפתור את החור שקיים, ויש כמה פקידים שעושים תפקידים מקבילים.

התחלנו להפעיל מוקד טלפוני שנותן מענה בכל ימות השבוע, לתשלומים וגם לבירורים. זמן ההמתנה במוקד הטלפוני הוא דקה בערך, לא יותר מזה. עזוב

את האינטרנט, אני עוד לא מדבר על האינטרנט. אני מדבר על המוקד הטלפוני. סקר לא עשינו בתקופה הזאת, בעבר עשו איזשהו סקר, זה היה לפני כמה שנים, אבל כרגע לא עשינו סקר בעניין הזה. בסך הכל אני לא מוצא איזה בעיה קריטית, למעט העובדה שבגלל ההפרדה כרגע שאמרתי בין התאגיד לבין הפרדת החשבון ואי המעבר המלא כרגע לתאגיד, אז נוצר איזשהו לחץ מסוים. אני מניח שזה יפתר כפי שאני אמרתי.

מר אבי גרובר: האמת שכשהגשתי את השאלתא אחד הדברים שצפיה אולי כבעיה היה שאנשים היו מקבלים קודם כל את מה שנקרא הדף הכתום, שהם מגיעים למצב של הליכי גבייה כנגדם, והיו אומרים: 'לא קיבלנו חשבון ואז פתאום היינו מקבלים את הדף הכתום' והבנתי שזה מקרה שקרה לא מעט. בשיחה שהיתה לי עם ציון ברדו הוא עדכן אותי שבאמת יש בעיה. אני מבין שמטפלים בזה.

מר יצחק רוכברגר: נכון.

מר אבי גרובר: אבל אני חושב שדווקא בפעילות של עירייה, כל גורם שעובד מול ציבור, אני חושב שזה מאוד קריטי נושא של ביצוע סקרים מדי זמן, בכלל על הנושא של איך התושבים תופסים את השירות. כי זו הדרך אולי היחידה באמת לקבל פידבק אמיתי ולהשתפר. אם לא עושים סקרים, אז לדעתי זה חבל וראוי שיעשה.

מר יצחק רוכברגר: לעניין הסקר אני אענה, לאו דווקא לגבי הנושא הזה. אנחנו עשינו סקר לפני בערך כשנה, שבעקבות הסקר הזה במועצה הקודמת עשינו את אמנת השירות ואז התחייבנו למרווחים של זמן לגבי כל מיני פרמטרים – ניקיון, טיפול בפינוי פסולת וחלילה פגר או דברים כאלה, וחשמל, וכל מה שרק ניתן, וחילקנו את זה גם לתושבים. אני מניח שאנחנו

נעשה ברבעון הראשון של הקדנציה הזו גם איזשהו סקר, בכלל כללי, כדי לבדוק את עצמנו כנותני שירות.

מר אבי גרובר: מנת השירות, קשה לראות אותה פה, היא תלויה.

מר יצחק רוכברגר: חילקנו גם לתושבים. לא משנה, עזוב, זה לא רלוונטי כרגע. אני אומר רק דבר אחד – אני מניח שברבעון אנחנו נעשה איזה בדיקה על מנת שיהיו לנו נתונים באיזה רזולוציות אנחנו עובדים כלפי מתן השירות לתושבים, כי זה הדבר הראשון שאנחנו צריכים לעשות מבחינת העירייה.

2. אישור והרכב ועדת ביקורת – יוצג על ידי ראש העירייה.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, ברשותכם, אישור והרכב ועדת הביקורת. עלה בזמנו, כשהרכבנו את ועדות המועצה, עלה נושא של הרכב ועדת הביקורת, ואז אני הצעתי הרכב לוועדת הביקורת ואבי העיר הערה ובעקבות ההערה הזאת לא הורכבה ועדת ביקורת. אני, ברשותכם, דיברתי עם מבקר העירייה, אני חושב שבישיבה הקודמת, משהו כזה. לא, זה היה לפני הישיבה הקודמת. יש כמה נושאים שצריכים להיות בטיפול, שטרם הובאו לדיון במסגרת הוועדה, ואני רוצה להציע את השמות הבאים לוועדת הביקורת: אבי גרובר, יונה ברגור, אורן ברעוז, טל עזגד וחיים חשטא. אלה השמות לוועדת ביקורת. ברשותכם, אני מבקש להצביע על הרכב חברי הוועדה. מי בעד?

מר מאיר דורון: מי יו"ר?

מר יצחק רוכברגר: יו"ר הם יחליטו ביניהם, אני לא קובע.

- מר מאיר דורון:** לא, אתה קובע.
- מר יצחק רוכברגר:** מה פתאום, מי קובע את היו"ר? הם קובעים, לא?
- מר מאיר דורון:** לא.
- מר ערן זמיר:** הם קובעים, אבל הוא חייב להיות מהאופוזיציה.
- מר מאיר דורון:** סליחה, כבר נקבע.
- מר יצחק רוכברגר:** אבי כבר נקבע כיו"ר ועדת הביקורת.
- ד"ר יונה ברגור:** אני רוצה לבדוק אם אפשר, יועץ, מבקר, ועדת ביקורת מורכבת לפי יחסי כוחות במועצה?
- מר יצחק רוכברגר:** ועדת ביקורת מורכבת בעיקרון, בדרך כלל, מחברי המועצה, בדרך כלל מכאלה שלא נמצאים בתוך הקואליציה. בדרך כלל זה אופוזיציה. פנה אליי עידן ואמר לי, אם יש לי איזושהי התנגדות או חיוב לגבי זה שאתה, יונה, תהיה בוועדת ביקורת, ואמרת מיד: אין לי שום בעיה בעניין הזה, גם כמי שנמצא במועצה, ואמרת שאני אצרף חברים נוספים להרכב הוועדה, והחברים הנוספים, מה לעשות, הרכב המועצה הוא הרכב כזה שהקואליציה היא רחבה, מה אני אעשה?
- ד"ר יונה ברגור:** אפשר להסתפק ב-3 אנשים.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני מציע 5.
- מר אבי גרובר:** אפשר לדעת למה לא קיבלנו את השמות לפני הישיבה?
- מר יצחק רוכברגר:** למה, זה סודי?
- מר אבי גרובר:** לא, אנחנו נעלה ועוד פעם שנינו נפרוש.
- ד"ר יונה ברגור:** זה לא כל כך קריטי.

- מר יצחק רוכברגר:** למה זה לא כל כך קריטי אם הם יפרשו?
- ד"ר יונה ברגור:** אני לא מתכוון לענות לך על זה.
- מר יצחק רוכברגר:** אה, אתה לא מתכוון.
- מר גיא קלנר:** בסדר, זו הדרך שבחרנו להעלות את זה וזהו.
- מר אבי גרובר:** מקבלים סדר יום לישיבה-
- מר יצחק רוכברגר:** תצביע נגד.
- מר אבי גרובר:** לא, אני לא רוצה להצביע נגד, זו לא הנקודה עכשיו.
- מר יצחק רוכברגר:** תצביע נגד.
- מר אבי גרובר:** אבל זו לא הנקודה עכשיו, למה אתה לא יכול לענות לי?
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא רוצה לענות לך, אני רוצה להקים את ועדת הביקורת. גם על זה ויכוח? נצביע נגד כולנו. זה מה שאתה רוצה? אני רוצה לאשר את ועדת הביקורת.
- מר אבי גרובר:** אני כבר אומר לך שוועדת הביקורת תתכנס. אם אתה לא מאשר עוד חברים נוספים, היא תתכנס לבד. החוק אומר עד 7. אחד זה מתחת ל-7, אז הוועדה תתכנס.
- מר יצחק רוכברגר:** מאה אחוז.
- מר אבי גרובר:** עכשיו זה לא קשור לעצם ההרכב שהצעת, אני חושב שכשאנחנו מקבלים את סדר היום אנחנו צריכים לקבל את החומר על כל החלטה. לא מבין למה אני צריך לבוא לפה בסוג של מתח.
- מר יצחק רוכברגר:** איזה מתח?

מר אבי גרובר: למה את השמות אתה נותן פה עכשיו ולא ביום

שלישי כשאתה מפיץ את החומר. זה לכל האורך פה של דברים.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר לך. כי רק בדקה ה-90 סגרתי סופית את

הרשימה.

מר אבי גרובר: וחודש שעבר שרצית להעביר את ההרכב מחודש

שעבר עד החודש, זה גם היה ככה?

מר יצחק רוכברגר: שיניתי אותו. התלבטתי ושיניתי. טוב, חברים, אני

מבקש לאשר את הרכב ועדת הביקורת כפי שאני הצעתי אותו. מי בעד?

מר מאיר דורון: 9.

מר יצחק רוכברגר: מי נגד? מי נמנע?

מר מאיר דורון: 2.

החלטה מספר 91: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נמנעים – 2) את

הרכב ועדת ביקורת כלהלן: מר אבי גרובר, ד"ר יונה ברגור, מר אורן ברעוז,

מר טל עזגד ומר חיים חשטא.

מר יצחק רוכברגר: לא ברור לי אתם. אתם לא ברורים לי.

מר אבי גרובר: אפשר שאלה?

מר יצחק רוכברגר: אתה יודע מה, אני מתאפק לא לדבר.

ד"ר יונה ברגור: כדאי שתתאפק.

מר יצחק רוכברגר: אני אתאפק ותפסיק לדבר עם רוע.

- ד"ר יונה ברגור:** מי שמזיין את השכל זה לא אני.
- מר יצחק רוכברגר:** תפסיק לדבר עם רוע. בסדר? תפסיק לדבר עם רוע, זה מה שאני מבקש. כל הזמן רוע, שנאה ורוע. תירגע. עוד מעט יעלה נושא של שנאה, מה שקרה אתמול. יעלה הנושא של שנאה. להבדיל אלף אלפי הבדלות. אתה עם השנאה שלך.
- ד"ר יונה ברגור:** איך אתה התבטאת, איציק?
- מר יצחק רוכברגר:** מתנצל על ההתבטאות שלי.
- ד"ר יונה ברגור:** יפה.
- מר יצחק רוכברגר:** בסדר?
- ד"ר יונה ברגור:** מה?
- מר יצחק רוכברגר:** אני מתנצל על ההתבטאות שלי.
- ד"ר יונה ברגור:** בסדר.
- מר אבי גרובר:** איציק, במליאה הקודמת היה עוד נושא על סדר היום.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל אני לא פעלתי עם רוע. פעלתי מאמוציות, לא פעלתי עם רוע.
- ד"ר יונה ברגור:** בסדר.
- מר אבי גרובר:** איציק, במליאה הקודמת היה עוד נושא על סדר היום, של הדו"ח-
- מר יצחק רוכברגר:** דקה. אני התייעצתי עם המבקר לגבי הנושא שהועלה מין בדרך אגב כזה, בנושא הדו"ח שיצא ע"י מבקר המועצה בנושא אספקת החול לגינות הציבוריות שלנו, שבעטיו יצא דו"ח-

מר אבי גרובר: דו"ח שהוזמן ע"י מנכ"ל העירייה.

מר יצחק רוכברגר: אתה מתרגם אותי? אני אומר לך דו"ח שהועבר אלינו ע"י מבקר המועצה. מאחר שלא נתקיים דיון בוועדת ביקורת, כי לא היתה ועדת ביקורת, וזה היה גם לפני בחירות, ואני לא יודע למה ועדת הביקורת הקודמת גם לא קיימה איזשהו דיון. אני מבקש שהנושא הראשון, וזה היה בתיאום איתך, ערן, אני מבקש שהנושא הראשון שיטופל, ייבדק בצורה הכי חופשית, הכי פתוחה, יהיה הנושא הזה. תוגש לכם כל המלצה שאתם, כחברי ועדת הביקורת, תביאו למליאת המועצה, בין אם זו המלצה שהמבקר נתן, בין אם אלה המלצות אחרות שאתם חושבים לנכון. כל המלצה, נביא אותה לשולחן ונצביע עליה ונתקדם עם הסיפור הזה. זה מה שצריך לעשות.

מר אבי גרובר: בישיבה הראשונה פה.

מר יצחק רוכברגר: אתם תחליטו מתי, אני מבחינתי זה הנושא הראשון שאני מבקש מוועדת הביקורת לדון בו.

מר גיא קלנר: לא, הוא רוצה שתעלה את זה כנושא בישיבה.

מר יצחק רוכברגר: אתם תביאו את זה. ברגע שאתם אומרים שסיימתם את הדיון בדו"ח ואתם בדקתם וראיתם וטיפלתם, אז זה בסדר גמור, אז תביאו את זה ונקיים דיון. אני לא מתכוון למרוח. כל המלצה תעשו. כל המלצה, נקבל אותה, אני מניח.

מר אבי גרובר: תזכור.

מר יצחק רוכברגר: די, כבר היית במקומות ואמרת 'אני אעשה לו דווקא ואני אעשה לו רע'. תאמין לי, כל ציטוט שלך בחוץ אני יודע עליו. אז

די, בשביל מה רוע? אתה רוצה לדבר ברוע? אז אני פעם-פעמיים אגיד לך 'די,
 די, דיי ואוציא אותך. די, למה הרוע הזה?

מר אבי גרובר: היתה מליאה.

מר יצחק רוכברגר: למה הרוע? תענה לי, למה הרוע?

מר אבי גרובר: אין שום רוע.

מר יצחק רוכברגר: אין רוע? אז תוריד... בסדר? די. שמעת? מותר לי
 בחוק, אל תפריע. אני אשחק את המשחק אותו דבר איתך, די. די, נגמר.

4. אישור העסקה של ציון ברדה ממונה על האכיפה בשיעור 45% משכר
 בכירים על פי אישור משרד הפנים.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא, אישור העסקה למר ציון ברדה,
 הממונה על האכיפה, להעלות את שיעור החוזה שלו ל-45% משכר בכירים
 עפ"י אישור משרד הפנים. הסבר: ציון מונה למנהל האכיפה באגף הגבייה.
 הנושא הזה הועבר למשרד הפנים, משרד הפנים אישר את זה. אני חושב שציון
 עושה עבודה מאוד קשה, דואג להכנסות העירייה, יש חוות דעת טובה של
 גזבר העירייה, שהוא הממונה הישיר והממונה על האגף. אז אני מבקש את
 אישור העירייה לחוזה הזה. מאושר במסמך, אחד לאחד. מי בעד?

מר אבי גרובר: אפשר לשאול שאלה?

מר יצחק רוכברגר: שאל.

מר אבי גרובר: מה הוא מקבל היום?

מר יצחק רוכברגר: מה אתה מקבל היום?

מר ציון ברדה: דרגה 1.5 בדירוג המחר של האקדמאים. אני עובר מהמחר-

מר יצחק רוכברגר: הוא עובד לפי דירוג דרגה.

ד"ר יונה ברגור: אפשר לקבל את קורות החיים שלו?

מר יצחק רוכברגר: הוא לא עובד חדש.

מר מאיר דורון: כתוב.

מר הרצל נחום: הוא קיבל עליו טיפול של אכיפה שבעצם חוסך לעירייה הרבה כסף. התפקיד שציון הולך לעשות זה בעצם הרחבת תפקיד והוא יטפל באכיפה ובגבייה של העירייה, במקום בעצם משרד עורכי דין חיצוני, שהיום עושים את ההליך הזה. ציון בעצם מוסמך לבצע את התפקיד הזה. בעצם מצד אחד זה נראה כאילו תוספת משכורת, אבל מצד שני זה חסכון של כסף לעירייה וצריך לראות את זה בהיבט הזה.

מר גיא קלנר: מה הדלתא בכסף?

מר הרצל נחום: יותר ממה שהוא יקבל.

מר מאיר דורון: ה-45% זה משכר מנכ"ל. מזה עושים את זה. שכר מנכ"ל הוא בסביבות 30,000 ₪. 45% בהתאם לזה.

מר גיא קלנר: ו-11.5 כמה זה? מה שהוא היום.

מר יצחק רוכברגר: 8,000, משהו.

ד"ר יונה ברגור: במשרה מלאה? 45% משכר מנכ"ל במשרה מלאה?

מר יצחק רוכברגר: כן, ודאי.

מר אבי גרובר: איציק, אני מסתכל על הנתונים שנתתם פה מהגזברות על גבייה בשנת 2007 ו-2008, ואני רואה בכל הסעיפים ירידה לא

קטנה. באגרת שלטים מ-3 מיליון ₪ זה יורד ל-2.4 מיליון ₪. יש פה ירידה לא קטנה. נותנים לציון להיות אחראי על כל התחום, השאלה אם מעמידים לרשותו את כל הכלים האחרים שצריך, אם אתם חושבים שבעצם השינוי של התפקיד בא הפתרון לבעיה הזאת, שעל פניו נראה שיש בעיה לכל האורך, או שמעמידים לרשותו יועץ משפטי, משהו שעוזר לו למלא את התפקיד הזה.

מר גיל גורדון: לפני 3 חודשים עשינו פה הסדר עם חברת גבייה בשם מגע"ר, שהיא עוזרת לנו בנושא של האכיפה והם מפעילים מוקד תשלומים במשך 24 שעות ביממה. זה דבר אחד שעוזר. מגע"ר, חברה שזכתה פה במכרז. בנוסף לזה, הם העמידו לרשותנו, כרגע מדובר על שני עובדים, שאנחנו כרגע הושבנו אותם בחדר זמני בקומה השנייה, איפה שהיה החדר הקודם של איציק, בכניסה שם, ומחשבנו את הכל, כאשר ציון למעשה מפעיל אותם תוך כדי זה שהוא גם בקשר עם הממונים עליהם כל הזמן, ודו"חות שמקבלים מהמרכז של אותה חברה. למעשה אנחנו מקבלים סיוע גם חיצוני וגם עובדים פה שעובדים בשטח, הוא מפעיל אותם. בנוסף לזה, הוא רץ לנושא, יש פה נושא של גזרי דין, שזה בית דין שבהרצליה יש לנו שם עובדת שגם היא עובדת בחצי משרה, אם אני לא טועה, בנושאים של גזרי דין, שגם אותה ציון מפעיל. כלומר, יש פה שינוי די מהותי ב-3-4 חודשים גם מבחינת הגיבוי של כוח אדם שעובד איתו.

מר עידן למדן: חוץ מזה הוא גם מטפל בארנונה שם?

מר גיל גורדון: באכיפה של הארנונה. כל נושא האכיפה והגבייה.

מר עידן למדן: אנחנו נפסיק לעבוד לחלוטין עם עורכי דין

חיצוניים? חוץ מחברת מגע"ר לא נעבוד עם אף אחד אחר?

מר שרגא קירשנר: אם תיווצר בעיה קריטית אני מניח שכן נעבוד.

מר מאיר דורון: אנחנו מדברים על גבייה.

מר טל עזגד: אני רוצה להגיד לכם שאני נורא שמח שאת אישור העלאת השכר שלי לא המליאה הזאת צריכה לאשר אלא דירקטוריון אחר, ואני חושב שהדיון הזה קצת מתחיל לעבור את הגבול.

מר יצחק רוכברגר: גיל, תענה.

מר עידן למדן: לאשר את הדירוג זה לא רלוונטי, השאלה אם באמת אנחנו חוסכים את השאר, זה לא קשור בכלל לציון.

עו"ד מיכה בלוס: צריך להבין שבתי משפט הפסיקו לגבות לנו את גזרי הדין. לכן, אנחנו העברנו אותו בישיבה הקודמת והחלטנו על זה והוא עבר ברשומות והכל, על מנת שמישהו בעירייה יכול לגבות את גזרי הדין. גזרי הדין, אנחנו נכניס הרבה מאוד כסף. חלק מזה זה גם מוטל עליו ומוטלות עליו מטלות נוספות, ולכן רצוי מאוד, בגלל זה מתבקשת המועצה לאשר את ההסכם הזה.

מר עידן למדן: את זה אני מאשר, אני שואל עכשיו האם אני מצליח לחסוך, כי כל המהלך הוא אם אני מאשר היום את ציון ואחר כך אנחנו צריכים לאשר את המחלקה ולשדרג לו את המחשוב ולשדרג לו את הדברים, אז לא עשינו שום דבר.

מר גיל גורדון: שאלת לגבי הייעוץ המשפטי. מה שקורה עד עכשיו בנושא של קנסות של חניה, היה עורך דין חיצוני שקיבל סכומים לא מבוטלים ואיתו הפסקנו לעבוד, ציון לקח את זה על עצמו.

מר עידן למדן: וזה יהיה בידיים שלנו מעתה ואילך.

מר גיל גורדון: בדיוק. אז כך חסכנו, זה דבר אחד. דבר שני, בשוטף אנחנו כן צריכים להיעזר בכל מיני שיטות קטנות בייעוץ משפטי. לפני שנה וחצי, אם אני לא טועה, עשו פה מכרז לעורך דין שילווה את כל נושא

הארנונה. ברוך חייקין, מי שמכיר, שהוא מקצוען בנושא הזה. הוא מלווה אותנו בעבודה השוטפת, בלי קשר לאכיפה דווקא. איתנו אנחנו ממשיכים. אבל יש פה חסכון משמעותי בנושא הזה.

מר מאיר דורון: התפקיד בין הכי פחות נעימים בעירייה הזאת זה אצלו. לעקל את הכספים, כאשר היה מותר, להפסיק את המיס. האדם הזה, ביום שישי, למרות שאדם דתי, ביום שישי אחרי הצהריים, כשאני צריך לחבר בחזרה מיס אז אני עובד איתו, גם מהבית שלו הוא מוציא את זה.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש עוד פעם להצביע על אישור העסקה של ציון ברדה ושכרו בשיעור 45% משכר בכירים, עפ"י אישור משרד הפנים. מי בעד?

מר מאיר דורון: פה אחד.

מר יצחק רוכברגר: תודה.

החלטה מספר 92: הוחלט לאשר פה אחד העסקת מר ציון ברדה כממונה על האכיפה בשיעור 45% משכר בכירים, על פי אישור משרד הפנים.

5. החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין יוסבר על ידי היועץ המשפטי (בהמשך לדיון ממליאה קודמת).

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא החזר הוצאות משפט לחבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין. יוסבר ע"י היועץ המשפטי. אני מבקש בישיבה זאת לא להשתתף. אני כבר אמרתי את האמירה שלי בפעם הקודמת, אני מבקש ממך מאיר, תחליף אותי בישיבה, בבקשה.

מר מאיר דורון: אוקיי, היועץ המשפטי, אתה רוצה בבקשה לומר?

מר גיא קלנר: למה אתה חייב לצאת?

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה לצאת.

- ראש העיר - מר יצחק רוכברגר עזב את חדר הישיבות -

מר מאיר דורון: תוסיף בבקשה, יעקב קורצקי הצטרף, חבר מועצה.

עו"ד מיכה בלום: קודם כל, לידיעה: קיימת ועדה שקבועה עפ"י חוק,

שמורכבת מיועץ משפטי, גזבר ומבקר העירייה, אשר זאת ועדה להחזר הוצאות משפטיות. היא יושבה ודנה בבקשתו של חבר המועצה לשעבר.

מר גיא קלנר: מה ההרכב של הוועדה הזו?

עו"ד מיכה בלום: היועץ המשפטי, מבקר העירייה וגזבר העירייה.

הוועדה הזו קבועה עפ"י חוק. אם זכור לי נכון, פעם ישבו בה פוליטיקאים. היום כבר לא יושבים פה פוליטיקאים. נקבע ע"י המחוקק שרק אנחנו נשב.

מר מאיר דורון: פעם ישבו בה חברי מועצת העיר, היום יושבים בה

רק פקידות מקצועית.

עו"ד מיכה בלום: נכון, בכירה.

מר מאיר דורון: כן פוליטיקאים, לא פוליטיקאים, אל תיכנס לזה

יותר.

עו"ד מיכה בלום: בסדר, אני מסביר את הרקע. שאלו, אני נותן

תשובה. הוועדה קיבלה את מלוא החומר הנדרש על מנת לקבל החלטה בנושא,

הוועדה יושבה, דנה והחליטה לתת לחבר המועצה לשעבר, מר פיפו, יעקב

זילברשטיין, החלטנו לתת לו חצי מהסכום, כמתאפשר בנוהל מנכ"ל. הנושא

הזה מועבר עכשיו למועצה לאישור.

יש לציין עוד משהו, שראש העיר לא בכדי לא נמצא פה, מאחר ומדובר בתביעת לשון הרע שהוגשה כנגדו בתחילה ועכשיו הוגשה תביעה שכנגד.

מר מאיר דורון: רק דבר אחד, גלה את אוזנינו מה זה הסכום, מה זה חצי מהסכום.

עו"ד מיכה בלוס: הסכום, שנקבע ע"י משרד הפנים, הוא 23,000 ש"ח, סכום מקסימום להשתתפות. אפשר עם הוועדה הארצית להגדיל את הסכום הזה בסוף ההליך, כרגע לא, וכרגע אנחנו יכולים לאשר רק את חצי הסכום הזה כמקדמה. כמו כן, הוא חתם על התחייבות שבמידה והוא לא פעל במסגרת תפקידו הוא יצטרך להחזיר את הכסף הזה.

ד"ר יונה ברגור: גם ראש העירייה חתם על אותה התחייבות?

עו"ד מיכה בלוס: גם ראש העיר חתם על התחייבות. כל אחד.

מר מאיר דורון: יונה, כל אחד שמקבל השתתפות חייב לחתום שבמסגרת התפקיד, ואם הוא לא יוצא זכאי, זאת אומרת אם הוא לא זכאי אז הוא צריך לשלם את כל הסכום. זו מין מקדמה.

ד"ר יונה ברגור: אבל הוא לא חתם לפני שאישרו לו.

מר מאיר דורון: מי זה?

ד"ר יונה ברגור: ראש העיר.

מר מאיר דורון: זה היה בקדנציה הקודמת.

ד"ר יונה ברגור: אבל מאשרים ואז הוא חותם על כתב התחייבות בלתי חוזרת, נכון?

עו"ד מיכה בלוס: אבל פה כבר חתמו.

ד"ר יונה ברגור: הדיון הוא על הדדיות.

מר מאיר דורון: אני לא ראיתי את הנושא הזה. סליחה, הדיון הוא

כעת לבקשה של עו"ד יעקב זילברשטיין לקבל פיצויים. אין שום, לא מוזכר.

מר טל עזגד: זה לא פיצויים, לקבל מקדמה על החזר הוצאות

משפט.

מר מאיר דורון: עו"ד בלום, סיים בבקשה.

עו"ד מיכה בלום: הדיון הוא כרגע שהוועדה המקצועית ישבה

והחליטה לאשר את בקשתו, ולכן זה מועבר למליאת מועצת העיר על מנת

לאשרר את זה. זה הדיון. אם יש שאלה נוספת אני אענה עליה.

מר אבי גרובר: יושבת ועדה, בלתי תלויה-

מר מאיר דורון: תן לי, סליחה. לך יש משהו להוסיף? אין. טוב.

מר אבי גרובר: אז כמו שהתחלתי, יושבת ועדה בלתי תלויה, של

אנשים מהיותר רציניים בעירייה, נותנת החלטה פה אחד לאשר את החלק

הזה בהוצאות המשפט, ובוא קצת נבין פה על מה אנחנו מדברים. ראש עיר

משתמש בכלי התקשורת ובכל מיני כלים אחרים ומכפיש חבר מועצה. בין

השאר, למשל, במסגרת הניסיונות, ככה אני רואה את זה, ניסיונות למנוע

מחבר מועצה לבצע את תפקידו, פונה אפילו ללשכת עורכי הדין בטענה שאדם

עושה ייצוג, מותר לו לעשות ייצוג, אסור לו לעשות ייצוג, מתחזה לעורך דין.

כל מיני כאלה טענות. ולא רק שהוא פונה ללשכת עורכי הדין-

מר מאיר דורון: אתה כעת מדבר על מי, על ראש העירייה?

מר אבי גרובר: אני מדבר על איך התחיל כל ההליך. זה חשוב

שנבין איפה דברים עומדים.

מר מאיר דורון: אני לא יודע למה זה חשוב לבקשה.

מר אבי גרובר: כי תביעות לא הוגשו סתם כי בא למישהו סתם להגיש תביעות. מה שהתחלתי להגיד, חבר מועצה מבקש למלא את התפקיד שלו ולפעול בעירייה. מן הסתם הוא גם מביע ביקורת. בא ראש העיר, פועל בכל מיני הליכים ומלווה את זה בפנייה לתקשורת. החבר'ה פה יודעים על מה מדובר. אותו חבר מועצה, ששמו מוכפש, פונה לבית משפט. בא ראש העיר, לוקח כל מיני מכתבים שחתומים עליהם כל חברי האופוזיציה, תובע רק אחד מתוך אותם אנשים. זאת אומרת, אם מכתבים חתומים עליהם 5 ו-6 חברי מועצה, תובע רק חבר מועצה אחד.

מר מאיר דורון: אבל הבנקים עושים את זה תמיד בערבים. הבנק לוקח ערב, בוחר לו את מי שהוא רוצה.

מר אבי גרובר: לא בוחרים סתם. אם באמת אתה חושב שהוציאו את דיבתך, אתה מגיש תביעה נגד כל מי שהוציא את דיבתך. כשמישהו מגיש נגדך תביעה ואתה תובע רק אותו-

מר שרגא קירשנר: אבי, מה זה קשור לבקשה?

מר אבי גרובר: זה קשור.

מר מאיר דורון: שרגא, אני אתן לו את ה-5 דקות לדבר, אחרת אנחנו נפריע. דבר חופשי.

מר אבי גרובר: אני אסביר לך למה. יש פה ראש עיר, עם קואליציה, שפתאום מחליטים לשנות את הכללים של המשחק באמצע משחק, וזה משהו שיפגע בכל חבר מועצה שיבקש למלא את התפקיד שלו בצורה חופשית, בלי חשש שצד אחד כן מקבל פה סיוע בהוצאות משפט וצד שני לא מקבל את הסיוע בהוצאות משפט, צד אחד צריך לממן את עצמו רק מהאמצעים הפרטיים שלו וצד אחד יכול להיות יותר חופשי.

מר שרגא קירשנר: אבי, או ש... או שכשהדיון הזה כבר התקיים היה חסר יועץ משפטי כדי שנסגור אותו. אז אתה פחות או יותר יודע.

ד"ר יונה ברגור: כל מה שאבי רוצה להסביר, מפני שיש כאן נטייה מהפגישה הקודמת להצביע נגד ההצעה של הצוות.

מר שרגא קירשנר: זה לא מה שאני הבנתי.

ד"ר יונה ברגור: זה מה שאתה לא הבנת, ולכן הוא מגיש את הדבר הזה.

מר אבי גרובר: אם בנאדם רוצה להצביע נגד זה שיצביע נגד זה, רק שיהיה לפרוטוקול, שאנשים יקראו כמה שורות לפני זה, על מה יש פה ושיש פה צביעות ברמה הכי גבוהה שיש בקשר לאישור של ההוצאות האלה.

מר אורן ברעוז: צביעות לדעתך, אבי.

מר אבי גרובר: נכון, לדעתי. שיהיה ברור לכולם למה אתה מצביע כמו שאתה מצביע.

מר אורן ברעוז: אני מצביע כמו שאני חושב לנכון להצביע.

מר אבי גרובר: סיבה אחת עניינית למה אתה לא מוכן לאשר את זה.

מר אורן ברעוז: כי אני רואה את הדברים אחרת ממך. אין הדדיות.

מר אבי גרובר: אז בוא תסביר. מה זה אין הדדיות? עד היום היה, פעם ראשונה אין?

מר אורן ברעוז: אין הדדיות.

מר מאיר דורון: אבי, אתה סיימת?

מר אבי גרובר: עד היום היתה הדדיות, עד היום תמיד כולם קיבלו, עד היום כשוועדה בלתי תלויה באה והגישה המלצות חד משמעיות לעירייה קיבלנו את זה, ופתאום מחליטים לשנות את כל החוקים.

מר אורן ברעוז: פיפו הצביע בעד?

מר טל עזגד: פיפו הצביע נגד ראש העירייה.

מר מאיר דורון: חבר'ה, סליחה.

ד"ר יונה ברגור: גם הסמנכ"לית שקיבלה אישור. הסמנכ"לית פרח מלך קיבלה אישור ממועצת העירייה להשתתפות.

מר מאיר דורון: אני קורא לך לסדר, אני רוצה שתהיה בשקט כעת.

מר גיא קלנר: אני רוצה קודם כל לציין שאני יוצא באופן נחרץ נגד הבעיה, או נגד ההשוואה, שאם פוליטיקאים מקבלים החלטה זה לא בסדר ואם פקידי עירייה מקבלים החלטה היא כן בסדר. זה לא מקובל עליי. אבי, אני חושב שאתה הראשון שצריך לעמוד כנגד זה. יש לנו שיקול דעת לא פחות טוב, ואם דברים מגיעים לשולחן המועצה, כאן הם צריכים להיות מוכרעים ולא בשום ועדת פקידים. בשביל זה בחרו אותך, בשביל זה בחרו אותנו. רגע, אני מדבר עכשיו, אני שמעתי אותך.

מר מאיר דורון: תיתן לו לדבר.

מר גיא קלנר: אני לא מקבל את העליונות של דעה של פקידים.

מר מאיר דורון: אי אפשר עם הדבר הזה, זו בריונות בתוך הישיבה. תנו לדבר וזהו.

מר גיא קלנר: אני לא מקבל את העליונות של ועדה של פקידים, מכובדים ככל שיהיו, עלינו. עם כל הכבוד. אם הנושא הזה מגיע בסוף לשולחן הזה, פה זה יוכרע. זה לא מעניין אותי בכלל. אם יש בעיה חוקית זה משהו

אחר. אם אין בעיה חוקית, המוסר פה לא פחות טוב. זה דבר ראשון. ואם אדון פיפו, שהדבר התגלגל אליו, בחר להיות האביר על הסוס הלבן, במירכאות, ולהצביע נגד – אז פה זה נחתך. מה זה כללי המשחק? כללי המשחק זה כשנוח לך וכשזה לא נוח זה לא? כללי המשחק הם מה שאנחנו מחליטים, וכללי המשחק משתנים היום. כי כשהוא הצביע נגד זה היה בסדר, אז גם כשאנחנו נצביע נגד זה יהיה בסדר. פה זה צריך להיחתך, וזה כבר יהיה תמרור לכולם. זה הכל.

מר אבי גרובר: בפעם הבאה שהבקשה תבוא-

מר מאיר דורון: לא, אני לא רוצה שתדבר כעת, סליחה.

מר שרגא קירשנר: מעבר לסופרלטיבים ולהסכמות, חבר'ה, יש נהלים ויש לוגיקה. לא צריך להתעסק בעניינים האישיים. ההיבטים האישיים הופכים את השיקולים לשיקולים שלא מהעניין. אני לא רוצה להרחיק לכת ולהגיד זרים. עיקרון ההדדיות הזה נועד להגן על כל אחד שיושב פה, זה לא מצביע על סוג מסוים של קולגיאיות אם אנחנו פועלים נגד החלטות של ועדה מקצועית. כי להבדיל מהחלטות של ועדה מקצועית, בוועדה מקצועית האנשים שמקבלים את ההחלטות לוקחים אחריות אישית, ואנחנו כנציגי ציבור, לא מוטלת עלינו אחריות אישית, אנחנו נבחר ציבור. לכן אני חושב שמן הראוי שיש לנו המלצה של ועדה מקצועית, בהנחה שלא נעשתה תחת איזשהו שיקול זר, אז אנחנו די מחויבים ללכת אחרי הלוגיקה הזו, שאחרת אנחנו מביעים בוועדות המקצועיות, או באנשי המקצוע שלנו, סוג מסוים של אי אמון. זה הכל. ואני חושב ששום אינטרס אישי לא יכול לגבור על הדבר הזה. זה מה שיש לי להגיד.

מר עידן למדן: אני הייתי רוצה קודם כל לשאול את מיכה איך אנחנו ניראה, או איך תעמוד, בהנחה שאנחנו מחליטים לדחות את ההמלצה, במיוחד לאור העניין של עיקרון השוויון-

מר אורן ברעוז: כל אחד יעמוד עם ההחלטה שלו. מי זה אנחנו נעמוד? אתה תעמוד כמו שאתה הצבעת ואני אעמוד כמו שאני הצבעתי.

מר עידן למדן: מועצת העיר.

מר אורן ברעוז: אבל מועצת העיר לא מצביעה כגוף אחד, כל אחד מצביע על עצמו.

מר עידן למדן: אני רוצה לשמוע את היועץ המשפטי, איך תעמוד מועצת העיר בהחלטה, נניח שאנחנו דוחים, יעתרו נגד החלטתנו, יגידו: 'עד היום אישרו לככה וככה, עומד עיקרון השוויון, עומד עיקרון הסבירות ושיקול הדעת'. האם אנחנו אז חשופים שהחלטתנו תתהפך או לא, עפ"י מידת הבנתך המקצועית?

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב שאם זה יגיע לבית המשפט, אם מליאת מועצת העיר תקבע שלא להשתתף בהוצאות המשפטיות, לא תהיה מידתיות ולא תהיה סבירות בהחלטה וקיים חשש גדול, סבירות גבוהה, שבית המשפט יהפוך את ההחלטה.

מר עידן למדן: ואז זה אומר שגם נחויב בהוצאות, אם סבירות גבוהה.

עו"ד מיכה בלוס: רגע, שנייה. עם זאת, יש לזכור שלפי הנוהל העירייה לא מחויבת לתת את המקדמה הזאת. זה בשיקול דעת של הוועדה, כמובן של מליאת מועצת העיר. לכן האישור הזה נדרש. הרי אם נגיע לסוף ההליך, ואני לא יודע מה יהיו תוצאות סוף ההליך, אבל בסוף ההליך, כאשר

אדם מזוכה או פעל במסגרת תפקידו, אז מגיע לו את מלוא הסכום, עד הסכום של 23,000 ₪ השתתפות בהוצאות משפטיות חזרה. זה בסוף ההליך, על זה אין ויכוח בכלל. כלומר, זה מאושר בסופו של דבר-

מר ערן זמיר: אבל גם מותנה באישור מועצה.

עו"ד מיכה בלוס: מותנה, אוקיי, ובאישור הוועדה הארצית. יש עוד ועדה ארצית מעלינו.

מר מאיר דורון: הוועדה הארצית בדרך כלל בודקת לכיוון השני, מפני שאישרו בקלות מדי בכל מיני עיריות. היא בדרך כלל מחמירה ולא מקלה.

עו"ד מיכה בלוס: נכון.

מר מאיר דורון: מאחר ואני קראתי איזה 50 פסקים שלה, אז כל הזמן היא בדרך כלל מחמירה.

עו"ד מיכה בלוס: למרות שקרה כבר שהיא הסכימה להגדיל גם את סכום ההשתתפות. קרה כבר גם זה. אני עוד פעם חוזר, אני הרי את עמדתי המשפטית נתתי בפני חברי הוועדה, שהם, עוד פעם אני חוזר, מבקר העירייה וגזבר העירייה ואנוכי, ואנחנו לא קיבלנו את ההחלטה הזאת תלושה מהמציאות, אלא ההחלטה הזאת נשקלה לאחר ששקלנו את כל הפרמטרים בתיק הזה לאור כל מסמכי בית הדין שהיו בפנינו, לאור הסכמי שכר הטרחה שהיו לפנינו, ויש לזכור שמדובר בתוצאה מתביעה שכנגד שהוגשה ע"י ראש העיר כנגד עו"ד זילברשטיין. מכאן הגיעה ההחלטה שלנו שכן יש לתת את ההשתתפות הזאת. אני חושב שעמדת בית המשפט, לעניות דעתי, תעמוד מאחורי הוועדה המקצועית דווקא, אם מועצת העיר לא תקבל אותה. אני לא יכול לחייב את מליאת מועצת העיר להחליט איזושהי החלטה.

מר עידן למדן: עכשיו אני רוצה לומר כמה מילים. אנחנו בגדול

חוזרים חזרה על כל הדברים שנאמרו בישיבה הקודמת. אחת הבעיות שהיו בישיבה הקודמת, העלה אותה אורי לוין, זה היה שמיכה לא היה פה, היועץ המשפטי, לומר את דברו. לא צריך להיכנס פה לעניינים אישיים של א' או ב' -

מר מאיר דורון: בשביל זה דחיתי את זה, בגלל שמיכה לא היה.

מר עידן למדן: אני לא חושב שצריך לזקוף לפיפו, בהנחה שפיפו

הצביע נגד ראש העירייה בזמנו, אני חושב שזה לא מה שצריך כרגע לעמוד לזכותו או להנחות אותנו בשיקולים. השיקולים שלנו אמורים להיות בכפוף להמלצה של הוועדה הפעם, בכפוף למה שאמר פה ראש העירייה, כי בסופו של דבר אנחנו עלולים להתבע על העדר אישור.

מר אורן ברעוז: אל תיתן פרשנויות שלך, עידן. אתה מנסה לזרות

חול. הוא לא אמר את זה, היועץ המשפטי. שיקול הדעת של הוועדה, עם כל הכבוד ליועץ המשפטי, המליאה יכולה להחליט כמו שהיא תחליט.

מר מאיר דורון: אורן, תאמין לי, אנחנו ניתן להחליט. הנה, מתחיל

הויכוח.

מר אורן ברעוז: הוא לא אמר את זה.

מר מאיר דורון: הוא אמר.

מר אורן ברעוז: אז יכול להיות שאני לא מבין טוב.

מר מאיר דורון: עידן, אתה סיימת?

מר עידן למדן: לא, הפריעו לי באמצע.

מר מאיר דורון: אז סליחה, תוריד רגע. עידן, תסיים.

מר עידן למדן: אם לא יפריעו לי אני אסיים.

מר מאיר דורון: לא להפריע, נו.

מר עידן למדן: אני סבור שלאור הדברים הדי ברורים שאמר פה היועץ המשפטי, ולאור העובדה שזה כן יכול לעלות לנו, לקופה הציבורית, עוד יותר כסף אם תוגש עתירה ואנחנו נצטרך לשלם עוד יותר כסף-

מר אורן ברעוז: הוא לא אמר את זה אבל, למה אתה אומר דברים שהוא לא אמר?

מר עידן למדן: אינני צועק, אינני מרים את הקול ואינני מפריע לאחרים לדבר.

מר אורן ברעוז: אבל אתה אומר דברים לא נכונים.

מר מאיר דורון: אורן, זה לא תורם שום דבר. הדיון הזה הוא הכי ארוך בנושא הזה.

מר עידן למדן: אני סבור שאנחנו צריכים לאמץ פה את ההחלטה לאשר פה את הדברים. אני כן מאמץ את הדברים שאמר טל עזגד בפעם הקודמת, אני חושב שהרצון או החשיבה שתהיה פה החלטה שאנחנו כעירייה לא משתתפים מהיום ואילך במקרה שבו חבר מועצה תובע חבר מועצה אחר, אני גם את זה מציע להכניס לתוך ההחלטה. תהיה הנחייה של העירייה לאותו צוות מקצועי עתידי.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להזכיר את דבריו של מבקר העירייה בפגישה הקודמת, שנאמרה בצורה מפורשת, והיום קיבלנו חיזוק וגיבוי מהיועץ המשפטי, שני חברים שהיו באותה ועדה מקצועית. אני פשוט רוצה להזכיר לכולכם את חוות הדעת שלהם ואני רוצה לשאול אותך – יש פרוטוקול לישיבה הזאת של הוועדה המקצועית?

עו"ד מיכה בלוס: כן, ודאי, הוגש.

- ד"ר יונה ברגור:** לא הסיכום. לא רק ההחלטה עצמה. יש איזשהו?
- עו"ד מיכה בלום:** לא.
- ד"ר יונה ברגור:** אין שום דבר. זאת אומרת, כל מה שאנחנו יודעים זה ההחלטה.
- עו"ד מיכה בלום:** זה הפרוטוקול שנערך בסופו של דבר.
- ד"ר יונה ברגור:** אני פשוט תוהה כיצד חברי מועצת עירייה שוקלים לא לקבל את חוות הדעת המקצועית של שלושת הפקידים הכי בכירים בעירייה. יש להם נאמנות עיוורת.
- מר מאיר דורון:** יונה, להרים את הקול, אני יותר חזק.
- מר אורן ברעוז:** יש פה עורך דין במקצועו, קיבל החלטה בניגוד לוועדה שהמליצה. איך הוא עשה את זה? עו"ד זילברשטיין שהצביע כנגד המימון לראש העיר, איך הוא עשה את זה? איך? עו"ד זילברשטיין עשה את זה? אז אל תיתממו לי שלושתכם, תפסיקו לבלבל את המוח.
- מר שרגא קירשנר:** ואם הוא לא בסדר, אז מה? אז אתה לא מאמין בפקידות הבכירה שלך?
- מר מאיר דורון:** סליחה!
- מר אבי גרובר:** למה אני לא יכול לענות לו? אני לא מבין.
- מר מאיר דורון:** מבקר העירייה, מאחר והוא היה חבר הוועדה, אני אתן לו להגיב.
- מר ערן זמיר:** יש היבט אחד שאני רוצה שתהיו ערים אליו. אנחנו מחליטים עכשיו החלטה בהליך שהוא בעצם הליך ביניים, ובעוד חצי שנה-שנה, משהו כזה, יהיה פסק דין סופי ואז אפשר יהיה לדעת מה חושב השופט, גם לא תהיה בעיה של סוביודיצה, כל אחד יוכל להתבטא בצורה חופשית, מה

אנחנו חושבים וכן הלאה. לנו, הדרג הפקידותי, היתה תחושה שלא נכון יהיה שאנחנו נתבטא ונאמר דברים שמשחקים לידינו של אחד הצדדים ולרעתו של צד אחר. זאת אומרת, אנחנו נגיד: זה הוציא לשון הרע על חברו, השני לעומת זאת לא הוציא. לכן לא נכנסנו לרמה כזו של דקויות של לנתח ממש את הסוגיה המשפטית ואנחנו חושבים שנכון להשאיר את זה לשופט. לכן ההחלטה שלנו במידה רבה הלכה, אפשר לומר טכנית, עם הקו שהיה נהוג פה ברשות, שההחלטות הפרלימנריות הן לחיוב, ובסופו של תהליך, כשיש פסקי דין ואין בעיה עם אמירות שאנשים שונים אומרים, כל אחד יביא את השכלתו והיומרות המשפטיות שלו מהבית וכו', נוכל לדון ולקרוא גם כמובן את השופט ולהחליט 'כן היה לשון הרע, לא היה לשון הרע'. לכן ההליך הזה עכשיו, נדמה לי שהוא באמת גם גוזל די הרבה זמן מעבר למה שהוא שווה בעלויות הכספיות והשאר. זה כסף קטן, החלטה הפיכה ממילא.

ד"ר יונה ברגור: אבל להזכיר מה שאמרת, שזה הכלי היחידי לחברי המועצה, לפוליטיקאים, להתמודד עם האפשרות של חבלה במילוי תפקידם.

מר ערן זמיר: בוודאי, נכון.

ד"ר יונה ברגור: ככה אמרת את זה בהתחלה.

מר ערן זמיר: נכון, אני לא חוזר בי.

ד"ר יונה ברגור: זה נכון, ואורן לא מפחד, מפני שהוא לא ייתבע אף פעם ע"י אף אחד.

מר אורן ברעוז: יש לי עורך דין צמוד בחינם.

מר מאיר דורון: אתה מתחיל השמצות אישיות. יונה, אתה מבוגר ואתה מתחיל השמצות אישיות.

גב' שירה אבין: נדמה לי שהיה מישהו שפעם דיבר על התנצלויות ודיבר גם על איך שמתבטאים. אז אמרתי לך גם אז, ותשים לב גם טוב היום, איך אתה מתבטא לחברים שלך פה.

ד"ר יונה ברגור: כן, אבל אני לא משתמש במילים של השוק.

גב' שירה אבין: אני השתמשתי אז במילים?

ד"ר יונה ברגור: לא, אבל ראש העירייה השתמש.

גב' שירה אבין: אני לא דיברתי על ראש העירייה.

ד"ר יונה ברגור: את לא דיברת, אבל אני מדבר.

מר מאיר דורון: יונה, אני נתבעתי ע"י חברת מועצה, סתם, על כלום. חקירה והכל ושום דבר, ואחר כך הם התנצלו. למה? ככה זה היה, ואתה יודע את זה בדיוק. זה היה בכל העיתונים.

ד"ר יונה ברגור: אני הייתי מצפה שחברי המועצה הנכבדים יבקרו את ראש העירייה על הביטוי המתלהם שלו.

מר מאיר דורון: אתה תיתן לדבר, אם לא אתה לא תהיה. אתה תיתן לדבר. ברגור, אתה חוצפן.

ד"ר יונה ברגור: אל תגיד את זה.

מר מאיר דורון: אתה חוצפן, מפני שאני אומר לך, אני כרגע יו"ר הישיבה ואני קורא לך לשקט ואתה לא עושה את זה.

עכשיו כמה דברים. קודם כל, לגבי הפקידות, הפקידות שעשתה היא פקידות מקצועית נאמנה. התפקידים הכי בכירים, הכי בכיר בעירייה, בכל עירייה, זה מנכ"ל העירייה, ויש עוד כמה תפקידים. נכון, כל שלושת בעלי התפקידים הם סטוטוריים. כלומר, הם חייבים להיות ממונים לפי החוק, אבל יש עוד כמה כאלו. לגבי המלצות – ההמלצות של הוועדה הן המלצות מפני שאותו הדבר

יכול לקרות אם הוועדה סתם תיתן איזה המלצה לתת לאיזה אגודה שלא תאהבו או מישהו אחר לא יאהב. זו אותה ועדה גם שממליצה על קרקעות, על הקצבת קרקעות. תן לי לסיים, אני לא הפרעתי לך. אז אלה המלצות ועדה, והמלצות ועדה – אחריות בכל הדברים זו אחריות של מועצת העיר לקבל. מועצת העיר צריכה לשמוע את הדרג המקצועי ולהחליט לפי מיטב שיקולה. היא אינה חותמת גומי של כל קבוצת פקידים, ולו הבכירה ביותר. מפני שאתם יכולים להפוך החלטה של מנכ"ל ויכולים להפוך החלטה של מהנדסת העיר והחלטה של רווחה וכל החלטה אחרת. אחרת אין לנו זכות קיום. כל אלו שיושבים סביב השולחן, אין לנו אחרת את זכות הקיום אם אנחנו לא יכולים להפוך החלטות.

עכשיו אני רוצה גם לתת את ההצעה. מאחר והוועדה החליטה, והנושא הזה לא היה ברור כל הזמן, רובכם לא הייתם חברי מועצה, כל אלה שכאן צועקים, לא הייתם.

ד"ר יונה ברגור: גם הוא לא היה חבר מועצה.

מר מאיר דורון: גם הוא לא. אמרתי רובכם.

ד"ר יונה ברגור: לא, 'כל הצועקים' והסתכלת אליי.

מר מאיר דורון: לא, גם הוא צעק. אז לא הייתם. אני הייתי מעורב במה שהיה, מעורב בדרגה ראשונה במה שהיה, כולל המכתבים שדיברתם. אני רוצה להציע הצעה בהתאם למה שאני כעת רואה. ההצעה שלהם היתה לתת 50% ולהסתפק, זו תהיה השתתפות העירייה כמחאה על זה שזה לא נגמר בין כתלי העירייה. בגלל שהוציאו את זה החוצה, ה-50% שהציעו אלה יהיו ה-50% שאנחנו ממליצים לתת ולא כמקדמה, אלא כסכום סופי, שאגב, הוא יהיה צריך להחזיר אם הוא ייצא חייב. אז את הסכום הזה של ה-50% כדי לשמור גם על כבודם וגם על כושר ההחלטה שלנו, אז אנחנו מציעים שה-50%

האלו יימסרו, אבל אלו יהיו השתתפות עיריית רמת השרון בהוצאות של עו"ד זילברשטיין בכלל. זאת ההצעה שלי.

מר עידן למדן: זה יהיה גם ה-100%.

מר ערן זמיר: מאיר, אתם צריכים רק להיות ערים שלמרות הנכונות וההליכה לקראת המבקש, אני חושב שיהיה קל יותר לתקוף את ההחלטה הזו מאשר את ההחלטה הקודמת שהוצעה, של לסרב לו. כי כאן בעצם אתם אומרים מה יהיה כתוב בפסק הדין ומה השופט יאמר, אולי יגיד שהוציאו עליו לשון הרע במגמה איומה ונוראה, ולכן מאוד מגיע לו החזר כספי. יכול להיות שבית המשפט יאמר את זה. והמועצה, עוד לפני שפסק הדין היה ידוע לה, כבר החליטה שהיא מוותרת, לא משנה מה יכתב בפסק הדין העתידי, היא לא תיתן לו את מלוא הסכום.

מר מאיר דורון: לא, אם בפסק הדין העתידי הוא ייצא חייב, אז הוא מחזיר את כל הסכום.

מר ערן זמיר: ואם ייצא זכאי, אמרת לו 'דלתך חסומה'.

מר טל עזגד: ערן, יש לי שאלה אליך או למיכה, אני רוצה להבין משהו. אני חושב שאנחנו מתבלבלים קצת. הדיון כרגע, למרות שהוא גלש לכל מיני פסים כאלה ואחרים, הדיון כרגע הוא האם לאשר למר זילברשטיין, לבקשתו, 50% כמקדמה למימון המקסימלי. האם זאת הצעת ההחלטה?

מר מאיר דורון: נכון.

מר טל עזגד: יפה. אז קודם כל, כרגע זה לא רלוונטי-

מר ערן זמיר: ובכל החלטה שתקבל, בעוד שנה, כשיהיה פסק דין, אתה תהיה חייב לדון מחדש על כל ה-23.

מר מאיר דורון: נכון.

מר טל עזגד: מאיר, אז מה אתה אומר, שניתן לו 50% מה-50%?

מר מאיר דורון: לא.

עו"ד מיכה בלום: אני סבור שבמידה והוא ייצא זכאי בדין ושהוא לא אמר דברי לשון הרע ושהוא צדק בתביעתו, אנחנו ניאלץ לתת לו את מלוא ה-23,000 ₪.

מר מאיר דורון: למה?

עו"ד מיכה בלום: כי בית המשפט יגידו צח כשלג, הוא יגיש בקשה לפה ואז מה תגידו? 'לא, בגלל שלא בא לי אני לא אתן לך את מלוא ה-100%?' הוא ילך לוועדה הארצית והוא יקבל 100%, או שהוא ילך לבית משפט ויקבל 100%.

מר אורן ברעוז: אני מציע שנחכה לזיכוי שלו.

מר גיא קלנר: אני מציע פשרה אחרת. מכיוון שיש פה שתי עמדות שהן די מנוגדות האחת לשנייה, ועם זאת אנחנו רוצים לשמור על מועצה אחת. אז לצורך העניין כרגע לא נאשר 50%, ממילא ההליך צריך להגיע לסיומו. נאשר כרגע 25%, שזו תהיה הפשרה, כי אנחנו לא מוכנים בהקשר הזה שלא ייצא מסר מתוך הדיון הזה, שהאצבע לא קלה על ההדק ואנשים צריכים לדעת לפני מה הם הולכים לפני שהם מבצעים את הפעולה. לכן כרגע מועצת העיר תאשר רק 25% ובסוף ההליך הנושא יבוא שוב לדיון, זה הכל.

מר מאיר דורון: אני מוכן לזה.

מר שרגא קירשנר: אני מתנגד להצעה הזו, כי זה הופך אותנו לחלק מבית המשפט. אנחנו לא מחנכים אף אחד ואנחנו לא שופטים אף אחד.

מר גיא קלנר: זה הכל מראש הרי עד סוף ההליך, אז מה ההבדל בין 25 ל-50? גם זה לא טוב? זה מה שיש.

מר מאיר דורון: אני מבין ההצעה שלכם היא לתת את מלוא הסכום שהציעו, נכון? נצביע.

מר שרגא קירשנר: זה לא משנה מי מהצדדים צודק וזה לא משנה כרגע מה דפוס ההתנהגות שלו. ברגע שחצי מההחלטה יצאה לדרך אנחנו צריכים-

מר גיא קלנר: אבל זה לא סוף פסוק ממילא, שרגא.

מר שרגא קירשנר: נכון, אבל אני גם לא בית משפט.

מר גיא קלנר: אתה נותן פה משהו על החשבון.

מר מאיר דורון: אז מה אתה אומר, לא לתת בכלל?

מר שרגא קירשנר: לא, אני אומר שברגע שנתנו לצד אחד, אנחנו גם ניתן לצד השני. מבחינתי, לסיכום-

מר אורן ברעוז: דווקא בגלל שזה לא סופי ויש לנו בהמשך הדרך את ההחלטה על כל הסכום, אז כן צריכה לצאת מפה אמירה שקשורה לעניין. לא אמירה כללית.

מר עידן למדן: האמירה תצא כאמירה כללית.

מר אורן ברעוז: אבל לא אמרתם.

מר מאיר דורון: אם יהיה ככה אני מצביע וזהו. שרגא, תן לי רק לענות לך. יש כאן כוונה להביע מורת רוח: (1) שזה הלך למשפט ולא נגמר בין כתלי העירייה, (2) שזו היתה הרי תביעה שכנגד והיתה הצעה, אני במו אוזניי שמעתי, היתה הצעה בואו נוריד את התלונות ונלך ונגמור את זה. אם ככה, אין לי להביע שום מורת רוח. אם אני מקבל את זה, אז אני אומר זה הכל היה בסדר.

מר שרגא קירשנר: בוא נביע מורת רוח, אבל לא נעניש.

מר גיא קלנר: אף אחד לא מעניש. בחיים בין שחור ללבן יש אפור, ועמדת המועצה כרגע היא באמצע.

מר שרגא קירשנר: קלנר, עם כל הכבוד, זה לא נראה אחרת.

מר אבי גרובר: אני לא יודע מה היה בדיון ההוא, וזה היה ברור שאיציק יקבל את ה-50% שלו, ואתם באים פה ומתחסדים עם הסיפור הזה.

מר גיא קלנר: מי שמתחסד כרגע זה אתם, ואני אסביר לך גם למה. כי אנחנו מאמינים בלב שלם שמה שאנחנו עושים פה כרגע זה הכי מוסרי שבעולם. רגע, אל תקטע אותי, אני מסביר לך. אנחנו באים לקראתכם. כי אתה בא ואומר: 'רבותיי, בואו לא נשנה את כללי המשחק באמצע המשחק', אנחנו אומרים 'על הכיפאק'. יחד עם זאת, יש לנו דעה שונה-

מר עידן למדן: אתה יוצא לקראת הוועדה המקצועית, לא 'לקראתכם'.

מר גיא קלנר: תן לי. קודם כל, מותר לי לצאת נגד הוועדה המקצועית.

מר אבי גרובר: הוא בטוח שהוציאו נגדו לשון הרע. אז מה, הוא צריך לוותר על זה?

מר מאיר דורון: כן, אם התביעה... אני מוכן להוריד את שלי, ההצעה של גיא קלנר בשלב זה להשתתף ב-25% בהוצאות המשפט.

ד"ר יונה ברגור: יש הצעה שעמדה על הפרק ועליה צריך להצביע קודם כל. זה קודם כל. אם היא לא תתקבל, אתה יכול להצביע על ההצעה של גיא קלנר.

מר טל עזגד: אם אנחנו כרגע מצביעים על ההצעה המקורית והיא נופלת או לא נופלת, זה לא משנה כרגע מה תהיה ההצבעה, בזה נגמר העניין.

אחר כך השאלה, אנחנו לא נשב פה לדיון חדש לעשות הצעה חדשה כי זה מוצא חן בעיניי או לא מוצא חן בעיניי. השאלה שעל הפרק צריכה להיות לטעמי האם להסיר את ההצעה הזאת שכתובה פה ולתת הצעת החלטה אחרת, אחרת צודק יונה – צריכים להצביע על זה והויכוח כבר בטל.

מר מאיר דורון: אז אני אמרתי, קודם כל ההצעה הזאת, אני מצביע ראשונה.

מר טל עזגד: אבל אם נצביע אז הצבענו. אז גמרנו.

עו"ד מיכה בלוס: רשאי להעלות הצעה מול הצעה.

מר מאיר דורון: אף אחד לא ישנה את הצבעתו בגלל סדר ההצבעה.

מר גיא קלנר: אני מבקש להעלות בכל זאת את ההצעה שלי אז תצביע מה שאתה רוצה על ההצעה הראשונה ועל השנייה.

מר עידן למדן: יש פה הצעה לסדר, מצביעים עליה. אני חושב שכל הכן מקח, לא ממכר, כן זה, 25%, 100% וכו', אני חושב שזה בכלל לא נכון.

מר גיא קלנר: אז תתנגד.

מר מאיר דורון: ההבדל בין 25% ל-50% זה בכל מקרה אחוזים.

מר עידן למדן: לא קשור.

מר גיא קלנר: מאיר, תצביע על הראשונה ותצביע על השנייה, חבל על הזמן, זה לא משנה.

מר מאיר דורון: רבותיי, הצעה ראשונה מצביעים, ההצעה שכתובה, על ה-50%, כפי שהציג אותה היועץ המשפטי לעירייה. מי בעד ההצעה שהציג כאן עו"ד מיכה בלוס? 4. מי בעד ההצעה של גיא?

ד"ר יונה ברגור: רגע, מי נגד?

מר מאיר דורון: אם יש כמה הצעות אני לא מצביע נגד. סליחה, אני יכול להצביע על הצעה אחרת?

עו"ד מיכה בלוס: קודם כל אתה מעלה עוד הצעה ואז יש לך שתי הצעות. קודם כל אתה צריך להצביע שאתה שם עוד הצעה על השולחן, קודם כל הצבעה על זה, ואז יש לך שתי הצעות – אחת מול השנייה.

מר יעקב קורצקי: קלנר, תשאיר לחודש הבא את הכותרת שלך, הצעה אחת גמרנו. מה זה 25%? מה זה השטויות האלה? יש הצעה של 50%, קיבלתי הבית פרוטוקול, גמרנו. תצביע על זה וזהו. מאיר, תצביע על זה וגמרנו, 50%. אני רוצה רק 50%.

מר גיא קלנר: תצביע מה שאתה רוצה.

מר יעקב קורצקי: שום דבר, 50%.

מר גיא קלנר: אל תגיד לי שום דבר, תצביע מה שאתה רוצה.

מר מאיר דורון: מיכה, אני לא יכול על הצעה שנייה?

עו"ד מיכה בלוס: קודם כל, תצביע להעלות הצעה נוספת. שיהיה לך רוב להצביע על הצעה נוספת.

מר מאיר דורון: מיכה, כעת להצביע האם לקבל הצעה נוספת?

עו"ד מיכה בלוס: כן, מעלה עוד הצעה. מעלה על שולחן המועצה הצעה נוספת, של 25%. אם יש שתי הצעות אפשר להצביע אחת מול השנייה. בשביל זה אתה צריך שתהיה לך הצעה שנייה על השולחן.

מר מאיר דורון: רבותי, אני מצביע-

מר אורן ברעוז: אתה לא יכול לתת לי אופציה בין שתיהן, מה פתאום? אתה לא יכול לתת לי אופציה בין שתיהן, אני לא רוצה לא את זה ולא את זה.

אם יש 3 הצעות אתה צריך להצביע בעד ונגד כל !!!
הצעה.

מר מאיר דורון: בסדר, יועץ משפטי, קיבלתי את עמדתך.

ד"ר יונה ברגור: רגע, מאיר, תגיד מה 3 ההצעות.

מר מאיר דורון: אני כעת מצביע בעד ונגד, כפי שאמר לי היועץ המשפטי.

מר שרגא קירשנר: יש גם אופציות? אני רוצה אופציה.

ד"ר יונה ברגור: מאיר, תגיד מה שלוש ההצעות שעומדות על הפרק.

מר מאיר דורון: קודם כל, אני מצביע נגד ההצבעה. מיכה אמר לי תצביע בעד ונגד. מי נגד ההצעה שכתובה כאן על מתן 50%?

ד"ר יונה ברגור: לא, לא, לא.

מר מאיר דורון: למה לא?

ד"ר יונה ברגור: מפני שזה לא זה מה שהוא הציע.

מר מאיר דורון: זה מה שהוא הציע.

ד"ר יונה ברגור: אנחנו צריכים לדעת מה שלוש ההצעות שעומדות על הפרק.

מר מאיר דורון: מיכה, אני חושב שאתה טועה.

עו"ד מיכה בלוס: אתה צריך להצביע על שתי הצעות, או הצעה אחת

או הצעה נוספת שאתה מעלה לדיון בכלל, שהן הצעות על השולחן, אם מסכימים לזה או לא מסכימים. כי אם אין לך רוב להרים את זה אז אין לך את ההצעה השנייה. קודם כל, מי בעד ההצעה שלו תנוח על השולחן הזה, אחר

כך-

מר מאיר דורון: מי בעד אפשרות להעלות הצעה נוספת ברוח הדברים ע"י טל או כל אחד אחר, בתור הצעה נוספת כדי להגיע לפתרון? מי בעד ההצעה הזאת? 5.

עו"ד מיכה בלום: מי נגד? 5 נגד.

מר מאיר דורון: 4.

ד"ר יונה ברגור: 5.

מר מאיר דורון: הוא לא הצביע.

מר שרגא קירשנר: עידן לא הצביע.

מר מאיר דורון: 4.

עו"ד מיכה בלום: מי נמנע?

עידן למדן: אני לא מבין על מה מצביעים, אני מצטער, מאיר.

מר מאיר דורון: למה לא מבין? אתה מבין בדיוק, אתה עורך דין.

החלטה מספר 93: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד - 5, נגד - 4) הוספת הצעה להצבעה בנושא החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין.

מר מאיר דורון: מאחר והיה 5 נגד 4, מי בעד ההצעה של גיא קלנר, שבשלב זה אנחנו נותנים 25% בלבד מדמי ההשתתפות, כלומר 50% מתוך מה שהוועדה קבעה. אתם קבעתם 11.5, נכון? מה-23. מי בעד ההצעה הזאת? 5. מי נגד? 5 גם.

עו"ד מיכה בלום: בואו נלך להחלטה המקורית.

מר שרגא קירשנר: עכשיו אתה צריך על ה-50, אין מה לעשות. הגענו ליום הגדול.

מר מאיר דורון: הצביעו נגד.

???: לא הצביעו נגד.

מר מאיר דורון: היה בעד 4, נגד 5.

ד"ר יונה ברגור: לא היה נגד.

מר מאיר דורון: היה נגד. מיכה, עכשיו אפשר להעמיד את שתי ההצעות האלו אחת מול השנייה.

עו"ד מיכה בלוס: כן, תעמיד אותן אחת מול השנייה.

מר מאיר דורון: אני מעמיד את שתי ההצעות אחת מול השנייה. אחת של ה-50%, אחת של ה-25%. זה מה שאמר לי כעת היועץ המשפטי. מי בעד ההצעה לתת לו 50%?

מר טל עזגד: ההצעה המקורית.

מר מאיר דורון: 4. מי בעד לתת לו את ההצעה של גיא של 25%? 7. ההצעה הזאת נתקבלה, תודה רבה, ערב טוב.

החלטה מספר 94: הוחלט לאשר ברוב קולות החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין ע"ס 25% מהסכום המקסימלי שנקבע ע"י משרד הפנים.

מאיר דורון
סגן ומ.מ ראש העירייה

קובץ החלטות

3. דיון בנושא הקמת גינות כלבים – יוצג על ידי חבר מועצת העיר שרגא קירשנר.

החלטה מספר 90: הוחלט לאשר פה אחד אישור עקרוני להקמת גינות כלבים.

2. אישור והרכב ועדת ביקורת – יוצג על ידי ראש העירייה.

החלטה מספר 91: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9, נמנעים – 2) את הרכב ועדת ביקורת כלהלן: מר אבי גרובר, ד"ר יונה ברגור, מר אורן ברעוז, מר טל עזגד ומר חיים חשטא.

4. אישור העסקה של ציון ברדה ממונה על האכיפה בשיעור 45% משכר בכירים על פי אישור משרד הפנים.

החלטה מספר 92: הוחלט לאשר פה אחד העסקת מר ציון ברדה כממונה על האכיפה בשיעור 45% משכר בכירים, על פי אישור משרד הפנים.

5. החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין יוסבר על ידי היועץ המשפטי (בהמשך לדיון ממליאה קודמת).

החלטה מספר 93: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 5, נגד – 4) הוספת הצעה להצבעה בנושא החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין.

החלטה מספר 94: הוחלט לאשר ברוב קולות החזר הוצאות משפט של חבר מועצת העיר לשעבר מר יעקב זילברשטיין ע"ס 25% מהסכום המקסימלי שנקבע ע"י משרד הפנים.